

PRACOVNÍ LIST č. 4

Výpověď Adama Sychravého – druhý pokus („reparát“)

Přepis rozhovoru s panem Adamem Sychravým, vedoucím oddělení kontroly veřejných zakázek (4 minuty)

K: Setkal jste se někdy s tím, že by se ředitel odboru Stonek dotkl fyzicky paní Jany Drobné?

AS: Ne. Mluvila o tom, že ji na chodbě šahal pod sukni. A že mu dala facku. Ale já jsem nikdy nic neviděl.

K: Kdy Vám o tomto jednání řekla?

AS: V červenci loňského roku, někdy v polovině. Bylo to hned poté, co jsem se vrátil z dovolené.

K: Paní Drobná uvádí, že se jí ředitel odboru dotkl na vašem společném pracovním setkání před 14 dny? Můžete to potvrdit?

AS: Vzpomínám si, že na té poradě měl poznámky, že jí sluší minisukně. Že by měla nosit větší výstřih, aby dobře reprezentovala náš odbor.

K: Jak na to paní Drobná reagovala?

AS: Myslím, že jí to nebylo moc příjemné. Ale nic na místě neřekla. Vztekala se, až jsme byli sami dva na obědě.

K: Paní Drobná uvádí, že ředitel odboru na pracovním setkání před 14 dny měl vstát a pohladit ji po ramenou, když šel ke dveřím. Bezprostředně poté, co se vyjádřil k minisukním a výstřihu. Můžete to potvrdit?

AS: Ano, to mohu potvrdit. Jana si na to ale nestěžovala. Mnohem více jí, myslím, vadila ta poznámka o minisukni a výstřihu. Ale ředitel Stonek se jí dotkl. To máte pravdu.

K: Řekla Vám jiná zaměstnankyně na Úřadu, že by se jí ředitel odboru Stonek fyzicky dotýkal?

AS: Ne, přímo mně ne. Spíše jsem to zaslechl zprostředkovaně. Ale myslím, že se to týkalo žen, které už tady dnes nepracují.

K: Vyjadřoval se ředitel odboru nějak urážlivě nebo nevhodně o ostatních ženách na odboru?

AS: No, jak bych to řekl... Kdykoliv přišly do jeho kanceláře kolegyně v kalhotách, zařval na ně, že se mají jít převléct. Že on ženy v kalhotách nestrpí. Taky si myslím, že neumí moc s ženami pracovat. Řekl mi, že by nejraději všechny ženské vyházet – hlavně matky z rodičáku.

K: Můžete uvést, kdy a na koho měl zařvat a říct, že se má jít převléct?

AS: Na Janu Drobnu takhle zakřičel před měsícem, to bych si ale musel ověřit v diáři – měli jsme zrovna před jedním důležitým jednáním. Na mou podřízenou Annu Slovákovou před 14 dny – je tady nová, má zkušební dobu, měli jsme kratší projektové setkání. Na další si teď hned tady s Vámi nevzpomenu.

K: Kdo kontroluje Vaši práci?

AS: Pan ředitel Stonek.

K: Pomáhala Vám paní Drobna někdy s Vaší prací?

AS: Ano. Zpočátku, když jsem nastoupil. Ona dobře rozumí veřejným zakázkám, takže po mě nějaké úkoly kontrolovala.

K: Musela i Vaši práci opravovat.

AS: Ano. Mám to uložené v emailech.

K: Byl o kontrole a opravách informován ředitel odboru Stonek?

AS: Ano. Vždycky, když jsme si psali, dávali jsme ho do kopie. Jana z toho pak onemocněla. Mrzelo mě to. Bylo toho na ni hodně.

K: Bavili jste se s paní Drobnu o rozdílných odměnách za zimní společný projekt?

AS: Ano, bavili jsme se o tom. Dostal jsem výrazně víc na odměnách. Štvalo jí to.

K: Lišila se nějak Vaše a její práce na projektu?

AS: Myslím si, že ne. Alespoň o tom nevím. Musíte se zeptat ředitele odboru. Jana tvrdí, že se jí ředitel mstí za to, že ho odmítla, když jí pozval na schůzku. Proto jí dal menší odměnu. O tom ale opravdu víc nevím. To je mezi nimi.

K: Poslední otázka. Pracoval jste v daném období na jiném mimořádném úkolu?

AS: Ne. Jen na projektu a pak na běžné agendě veřejných zakázek.

K: Děkuji za rozhovor.